

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای درون گرایی در کلام مولانای بلخی و شمس تبریزی

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ندا شجیعی - دانشکده علوم انسانی (دانشگاه مازندران)

شوکا امیری - دانشجوی زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

خلاصه مقاله:

همواره در میان پژوهش های ادبی، آثار و افکار مولوی و شمس تبریزی از زوایای مختلف عرفانی، فکری، هنری، ادبی و... مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. این پژوهش نیز اندیشه های مولوی و شمس را از منظر درون گرایی عارفانه و توجه به باطن و درون مورد بررسی قرار داده است و آنچه در خلال این نوشتار حاصل شده، این است که شباهت های گفتاری فراوان و اشتراکات فکری بسیار، میان آن دو وجود دارد که اغلب در تاویل عبارات و جملات، نهفته است تا اینکه به طور مستقیم در قالب جملات و عبارات بیان شده باشد و این خصیصه، وجه اشتراک آن دو است. به این صورت که درونگرایی بخشی از مسلک عارفانه ی نهادینه شده ی ایشان است

کلمات کلیدی:

درون گرایی عرفانی، باطن، مولوی، شمس، درون گرایی روان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1770868>

